

Пахвалёны Езус Хрыстус!

Прышлі такія часы, калі моладзь увесь час “цягнуць за каўнер”. Яна ж лічыць, што многія рэчы не маюць сэнсу. І ўпарта даказвае свой пункт гледжання, нават не спрабуючы пашукаць ісціну. А навошта? Лягчэй згадзіцца са стэрэатыпам і так крочыць па жыцці. Але, мабыць, гэта не зусім правільна. Некаторыя бачаць у гэтым праблему. Да касцёла

на скейтбордзе Цяпер нават частка свята-роў нестандартнымі спосабамі імкнецца, напрыклад, прыцягнуць увагу моладзі да наведвання касцёла. Бо тая лічыць: “галоўнае, што Бог жыве ў сэрцы”.

Вось венгерскі святар Золтан Лендвай катаўся на скейтбордзе і пасля казанняў ахвотна паказваў зацікаўленым вернікам некаторыя прыёмы гэтага віду спорту. Ён хацеў гэтым паказаць, што святары, як і ўсе людзі, таксама маюць свае захапленні. І ў іх з моладдзю могуць быць падобныя інтарэсы, якія могуць іх згуртаваць.

Дарэчы, гэты ролік можна ўбачыць і сёння на відэахостынг youtube.com. Святар на скейце быў сфатаграфаваны на тэлефон і прадстаўлены свету ў сусветным сеціве. На сёння ролік быў прагледжаны больш за 100 тысяч разоў! †

Ксяндзы на глянцавых старонках

Яшчэ адна цікавая падзея адбылася ў Брытаніі. Як паведамляе BBC, дванаццаць святароў былі сфатаграфаваны на навагодні каляндар 2008 года, які прадаваўся ва ўсіх касцёлах графства Заходні Ёркшыр. На кожным фотаздымку святар быў прадстаўлены за любімым заняткам. Хтосьці - у час прабежкі, хтосьці - за чытаннем журналу пра свецкае жыццё (падрабязную інфармацыю можна знайсці на афіцыйным сайце Маскоўскага Патрыярхата, patriarchia.ru).

Дванаццаць гісторый. У кожнага яна свая. Невялікія апавяданні пра жыццё святароў перад іх рашэннем служыць Богу. Гэтым самым праследавалася мэта зацікавіць маладых людзей манаствам, паказаць усю непасрэднасць духоўнікаў: выхадцы з простых сем'яў, цікавцяцца такімі ж жыццёвымі “дробязямі”, як і мы. Нават мараць аб тым жа!

Пропаведзі ў стылі рэп

Італьянскі святар Роберт Фішэр пайшоў крыху іншым шляхам. Ён, магчыма, хацеў пераканаць моладзь задумацца над надзённымі духоўнымі пытаннямі. Але перш чым задумацца, неабходна нешта пачуць. А пачуць менавіта Божэ слова.

Святар прапанаваў моладзі правядзенне дыскатэк, падчас якіх чытаў пропаведзі ў стылі рэп. Не сумняваюся, што зала сабрала шматлікую моладзь. Хаця б з-за цікавасці да нечага новага. А гэта і было мэтай Роберта Фішэра.

Калі звярнуцца да мінулага, то можна таксама знайсці цікавыя факты. Так, у верасні

1957 года падчас Імшы ў Манчэстэры гучаў рок-н-рол. Тэкстам царкоўных гімнаў акампаніраваў арган. Да таго былі яшчэ дзве электрагітары і ўдарныя інструменты - усё дзеля таго, каб прыцягнуць увагу моладзі да царквы.

Віртуальнае хрысціянскае жыццё

Па звестках INTERFAX, манах Максім з Расіі распрацаваў онлайн-версію гульні, якая будзе абапірацца на Божыя заповеды. Выконваючы іх, можна атрымаць бонусы, а ігнаруючы – папярэджванні або нейкія страты. Усё як у жыцці!

У гульні можна паспрабаваць сябе нават ў ролі святара, біскупа. Сутнасць у тым, што ігрок заўсёды будзе стаяць перад выбарам, калі патрэбна правільна вырашыць нешта для сябе. А дзеля таго, каб дайсці да пераможнага канца, патрэбна весці праведнае жыццё.

“Моладзь у любым выпадку бавіць час у віртуальным сеціве, і будзе лепш, калі яна будзе вучыцца не “страляць і забіваць”, а развівацца ў духоўным плане”, - разважае манах Максім.

Каб дапрацаваць версію гульні, патрэбна яшчэ недзе каля года.

Ад цікавасці да пачуцця неабходнасці

Колькі розных спосабаў вынайшлі святары са светлай творчай знічкай у душы! І ўсё дзеля таго, каб заахвоціць моладзь да рэлігіі. Несумненна, гэта прыцягне ўвагу. Але ў любым выпадку, мала прыцягнуць увагу моладзі да царквы. Патрэбна яшчэ і ўтрымаць яе там.

Няхай гэта будзе спачатку толькі цікаўнасць, затым – паглыбленне ў сэнс таго, што адбываецца. І ў выніку - злучэнне з верай намерам жадання і адчуваннем духоўнай патрэбы.